

LA MIRADA DEL BISBE

Gràcies, Església Jove

Vull dedicar el meu primer escrit d'aquest 7 de setembre a agrair i recordar allò viscut amb els joves de la nostra diòcesi a Torí i Roma del 27 de juliol al 3 d'agost. Sens dubte, per a mi ha estat l'experiència pastoral més joiosa de l'estiu. Tot un signe d'esperança.

La peregrinació va començar amb un llarg viatge en autocar i uns dies a Torí. Allà, entre carrers plens d'història, la pregària en comunitat i la convivència ens va ajudar a posar-nos en camí com a pelegrins i Església Jove. Va ser una preparació providencial molt inspiradora. L'Esperit Sant va bufar aquells dies. Compartir el dia a dia, celebrar l'Eucaristia a la catedral a prop del Sant Sudari (testimoni de la passió i resurrecció del Crist), descobrir com la fe esdevé cultura, santedat i solidaritat (Pier Giorgio Frassati, Cottolengo, Don Bosco...) ens va unir com a grup i va obrir el cor per al que vindria després.

A Roma, la intensitat es va multiplicar. Més de setanta joves de la nostra diòcesi es van afegir al gran corrent de pelegrins vinguts d'arreu del món. Les pregàries al pati de l'escola on vàrem ser acollits, el recorregut per esglésies, carrers, basíliques i, sobretot, la vetlla i la gran Eucaristia del Jubileu van ser moments de gràcia que encara ressonen dins meu. Allà em vaig sentir veritablement pastor, deixant-me acompanyar i acompanyant aquests joves amb els seus preveres que, amb la seva alegria i la seva fe senzilla, em recordaven la bellesa de seguir Crist en comunitat.

Allò que més em va commoure, però, van ser els gestos petits: converses en el camí, pregàries compartides en silenci, mirades agràides i petits descobriments. Molts d'ells em van dir que em sen-

tien proper, i aquesta proximitat va ésser recíproca. Sempre dic que la proximitat i la senzillesa són dues maneres que Déu té per fer-se present dins la història humana i les nostres biografies. Gaudir, rebre i oferir relacions de proximitat i gratuïtat ens són imprescindibles per esdevenir comunitats creïbles.

Per això, aquesta experiència no pot quedar com un record puntual. El proper diumenge 21 de setembre a la Casa de l'Església celebrarem una trobada diocesana post-Jubileu, oberta a tots els qui hi vàrem participar. Serà un espai per reviu-

allò compartit, donar gràcies pels fruits i projectar junts el futur de la nostra Església Jove (així anomenem la delegació diocesana de Pastoral amb Joves).

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Portar la pròpia creu

Cami de Jerusalem, a Jesús se li ajunta molts seguidors. Però Jesús no es fa il·lusions ni vol que se'ns facin els qui el segueixen. Per això, es gira i parla a aquella multitud de les exigències que comporta seguir-lo de manera lúcida i responsable: «Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu». Paraules dites per Jesús també a tots nosaltres. Quines són avui les nostres creus?

Llegint amunt i avall, us diria que podem fer una petita llista... Hi ha creus gairebé inevitables: la de l'edat, d'alguns treballs, del caràcter personal, de certes convivències, de les inseguretats en-

vers el futur... Aquestes creus les hem d'assumir inevitablement i sovint sense cap mèrit.

Hi ha creus que ens les encolomen els altres: una calúmnia, un engany, els menyspreus, l'aïllament, el tracte injust... Creus que intentem evitar però, si ens cauen, les haurem de suportar.

Hi ha creus que t'atrapen: com és la droga, el plaer superficial, la passió, els diners, el joc, l'afany de poder, la fama... t'atrapen sí, però caldria fugir-ne d'aquestes creus.

I també hi ha la creu de la competició: treball més que ningú, aguantar més que els altres, pateixo com ningú ho sap, em menysten però aquí estic... Són creus inútils.

Tanmateix, hi ha unes creus que admirem, i aquestes són les que hauríem de carregar i portar amb Jesús:

—la del qui no imposa cap creu a ningú;

—la del que ajuda a l'altre a portar la seva creu;

—la del que es mortifica per no molestar els altres;

—la del que sofreix perquè, senzillament, estima.

Aquesta és la creu de Jesús. A ella es refereix Jesús quan diu prendre la nostra creu i seguir-lo.

No podem dir que som cristians i ser-ho de qualsevol manera. El recordat papa Francesc parla de «cristians de bons modals i mals costums», i ens convida a superar-nos, a ser conseqüents, a viure a fons la nostra fe i a testimoniar-la en la nostra vida.

Mn. Ramon Sàries

LA MIRADA DEL OBISPO

Gracias,
Església Jove

Quiero dedicar mi primer escrito de este 7 de septiembre a agradecer y recordar lo vivido con los jóvenes de nuestra diócesis en Turín y Roma, del 27 de julio al 3 de agosto. Sin duda, para mí ha sido la experiencia pastoral más gozosa del verano. Todo un signo de esperanza.

La peregrinación comenzó con un largo viaje en autocar y unos días en Turín. Allí, entre calles llenas de historia, la oración en comunidad y la convivencia nos ayudaron a ponernos en camino como peregrinos y Església Jove. Fue una preparación providencial, muy inspiradora. El Espíritu Santo sopló en esos días. Compartir la vida cotidiana, celebrar la Eucaristía en la catedral, cerca de la Santa Sindone (testimonio de la pasión y resurrección de Cristo), descubrir cómo la fe se hace cultura, santidad y solidaridad (Pier Giorgio Frassati, Cottolengo, Don Bosco...) nos unió como grupo y abrió el corazón a lo que vendría después.

En Roma, la intensidad se multiplicó. Más de setenta jóvenes de nuestra diócesis se unieron al gran caudal de peregrinos llegados de todo el mundo. Las oraciones en el patio de la escuela donde fuimos acogidos, el recorrido por iglesias, calles y basílicas y, sobre todo, la vigilia y la gran Eucaristía del Jubileo fueron momentos de gracia que aún resuenan en mi interior. Allí me sentí verdaderamente pastor, dejándome acompañar y acompañando a estos jóvenes con sus presbíteros que, con su alegría y su fe sencilla, me recordaban la belleza de seguir a Cristo en comunidad.

Lo que más me conmovió, sin embargo, fueron los gestos pequeños: conversaciones en el camino, oraciones compartidas en silencio, miradas agradecidas y pequeños descubrimientos. Muchos de ellos me dijeron que me sentían cercano, y esa cercanía fue recíproca. Siempre digo que la proximidad y la sencillez son dos maneras que Dios tiene de hacerse presente en la historia humana y en nuestras biografías. Disfrutar, recibir y ofrecer relaciones de proximidad y gratuidad nos resulta imprescindible para ser comunidades creíbles.

Por eso, esta experiencia no puede quedar como un simple recuerdo. El próximo domingo 21 de septiembre, en la Casa de la Iglesia, celebraremos un encuentro diocesano post-Jubileo, abierto a todos los que participamos. Será un espacio para revivir lo compartido, dar gracias por los frutos y proyectar juntos el futuro de nuestra Església Jove (así llamamos a la delegación diocesana de Pastoral Juvenil).

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Finalitzen les obres de restauració
de la façana nord de Santa Maria

Després d'onze mesos han finalitzat les obres de restauració de la façana nord de la basílica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès. Aquests treballs han estat possibles gràcies al suport de la Diputació de Barcelona, que ha aportat 934.000 €, i de la Generalitat, que ha aportat 160.000 €. Les obres han anat a càrrec de Rècop i el seguiment arqueològic Descobrir Penedès.

L'extensió de l'obra anava des de la base del campanar, passant per l'absis, la sagristia, la capella del Santíssim Sagrament, els annexos darrera de les capelles de Sant Josep i Santa Llúcia, i els dos últims trams dels murs fins arribar a la façana principal.

Pel que fa a l'exterior, s'ha procedit a la neteja dels murs i la substitució dels blocs que presentaven pèrdues, i s'han renovat les teulades de les quatre capelles de la façana nord. Tots les peces que s'havien clavats als murs per suportar cablejat elèctric i d'altres serveis han estat eliminats. Als murs dels annexos que mostraven restes d'haver estat marcats simulant cairons s'han recuperat. Als rosetons s'han substituït els vidres de protecció trencats, s'han restaurat peces de vitrall en mal estat, i s'ha col·locat noves malles de protecció. Pel que fa a les llancetes de les capelles, s'han restaurat els vitralls i s'han col·locat vidres de protecció nous. I als vitralls de l'absis s'han substituït tots els vidres trencats i s'ha col·locat una nova malla de protecció.

Una intervenció a remarcar és la protecció amb malles de tot l'espai que queda entre l'absis i el campanar, que presentava un nivell de brutícia molt alt per l'entrada de coloms, i que a partir d'ara ha quedat tancat, permetent una millor evacuació de l'aigua d'aquesta zona i evitant les humitats en els murs propers que s'havien detectat.

A les gàrgoles s'han tapat els accessos que no s'utilitzen per evitar l'entrada de coloms a la teulada, i s'han netejat totes les escultures, permetent una mi-

llor observació dels detalls. El mateix s'ha fet amb les cares de l'absis. També s'ha realitzat un treball per documentar totes les marques de picapedrer dels blocs de pedra dels murs de l'església, així com d'altres marques localitzades.

Pel que fa a les cobertes, s'ha renovat totalment la teulada del Santíssim Sagrament, que estava en molt mal estat, i s'ha canviat el seu accés. A l'edifici de la sagristia s'ha desmuntat la teulada superior i s'ha creat un nou espai de terrassa que permet una millor il·luminació dels vitralls de l'absis, mentre que la primera planta s'ha renovat totalment permetent que s'utilitzi per a activitats.

A la zona de sortida de l'absis s'ha modificat l'espai que hi havia desmuntant un envà, creant una zona més àmplia per sortir als carrers, i s'ha renovat la seva coberta.

La zona més complexa ha estat la dels annexos darrera de les capelles de Sant Josep i Santa Llúcia, on s'han renovat espais que feia anys que estaven fora d'ús i que permetrà crear una zona expositiva, així com una terrassa sobre de la capella de Sant Josep, on s'ha millorat l'escala. I al mateix temps endreçant els espais que ja estaven en ús, facilitant-ne l'activitat i la il·luminació col·locant noves finestres i restaurant els barrots de les reixes.

L'espai darrera de la capella de Santa Llúcia s'ha renovat permetent l'observació de tot el pany de paret original del segle XIV, i també tenir un espai més ampli que permet l'exhibició d'algunes peces que s'han recuperat durant les obres de restauració dels darrers anys. En aquest àmbit també es va procedir a la neteja del dipòsit d'aigua de cinc metres de fondària que hi ha sota d'aquests annexos de finals del segle XIX.

D'aquesta manera s'acosta el final de la restauració de tot l'exterior de l'edifici, faltant només la façana principal, i la Comissió Santa Maria 2020 continua treballant en l'obtenció de fons per seguir avançant.

Un estiu de pregària per la pau i de joves al Jubileu de l'Esperança

nicíem un nou curs, el 2025-2026, que de ben segur estarà marcat per nous reptes personals i col·lectius. Des de l'Església diocesana de Sant Feliu de Llobregat continuarem en aquest camí sinodal, d'escolta i fraternitat.

També ens agrada fer una mirada enrere per recordar alguns moments que ens ha deixat aquest estiu 2025. Un d'ells és el Jubileu dels Joves que es va fer entre el 28 de juliol i el 3 d'agost a Roma. Al proper *Full Dominical* podreu llegir el testimoni de l'experiència vital d'alguns dels joves i preveres que van formar part de l'expedició a Torí i Roma. Una expedició encapçalada pel nostre bisbe Xabier que dedica la seva primera *Mirada* precisament a fer balanç del Jubileu dels Joves.

Un altre dels temes destacats d'aquest estiu que ja anem deixant enrere són les pregàries i accions a favor de la pau que s'han fet arreu del món convocades pel papa Lleó XIV arran de l'agreujament del clima bèl·lic a Gaza i altres indrets del món com la martiritzada Ucraïna. A la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, i seguint les recomanacions del bisbe Xabier, van ser moltes les parròquies i moviments d'Església que es van mobilitzar entre el 14 i el 17 d'agost, coincidint amb el dia de l'Assumpció de la Mare de Déu. A moltes d'elles es van fer també els cercles del silenci, una acció en silenci a la sortida de missa en què hi participaven creients i no creients, en definitiva, la gent de bé que demana l'acabament del genocidi a Gaza i totes les violències que hi ha al món. Recordem que els bisbes catalans i espanyols van unir-se a la crida del papa Lleó a intensificar les pregàries per la pau.

A continuació us oferim un recull de les imatges d'algunes de les parròquies que van pregar per la pau. Com a tall d'exemple, la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç, les parròquies de Sant Just Desvern, Sant Pere de Ribes, Sant Feliu de Llobregat, Cubelles, Piera, Les Roquetes, el Prat, Canyelles, Olivella, Sant Martí de Tours de Torrelles del Llobregat o Sant Sadurní d'Noya, entre moltes d'altres, van pregar per l'acabament de les guerres.

Per tancar aquest bloc sobre la pau recordem que la diòcesi de Sant Feliu també es va unir a la crida del papa Lleó XIV d'un dia de pregària i dejuni per la pau que es va fer el passat 22 d'agost, coincidint amb la memòria litúrgica de la Santíssima Verge Maria, Reina. En aquest sentit, el bisbe Xabier subratllava que «ja n'hi ha prou de guerres, per la conversió dels qui poden aturar les guerres arreu del món intensifiquem la nostra pregària en comunió amb Santa Maria Reina de la Pau, el papa Lleó XIV i les víctimes de totes les guerres i conflictes».

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Mi 5,1-4a (o bé: Rm 8,28-30) / SI 12 / Mt 1,1-16.18-23 (o bé: Mt 1,18-23)]. Tortosa: Naixement de la Beaurada Verge Maria, patrona principal de la diòcesi de Tortosa. Urgell (Territori de Catalunya): Mare de Déu de Núria, patrona principal de la diòcesi d'Urgell; al Principat d'Andorra: Mare de Déu de Meritxell, patrona principal d'Andorra. Sant Adrià, soldat i màrtir a Nicomèdia (303); sant Sergi I, papa (siríac,

687-701); santa Adela (s. XI), religiosa.

9. □ Dimarts [Col 2,6-15 / SI 144 / Lc 6,12-19]. Sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia. Mare de Déu del Claustre.

10. ■ Dimecres [Col 3,1-11 / SI 144 / Lc 6,20-26]. Sant Feliu de Llobregat: ■ Beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparreguera, i Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, prevs. do-

minicans i mrs. a Omura. Tortosa: ■ Beat Jacint Orfenell, prev. i mr. a Nagasaki (1622), nat a La Jana (Maestrat); sant Nicolau de Tolentino, prev. agustinia.

11. ■ Dijous [Col 3,12-17 / SI 150 / Lc 6,27-38]. Beat Bonaventura Gran (Riudoms, 1620 - Roma, 1684), rel. franciscà; sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. IV); santa Teodora Alexandrina, penitent.

12. ■ Divendres [1Tm 1,1-2.12-14 / SI 15 / Lc 6,39-42]. El Santíssim Nom

de Maria; sant Guiu, pelegrí; Mare de Déu de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions; beata Maria de Jesús, vg.

13. □ Dissabte [1Tm 1,15-17 / SI 112 / Lc 6,43-49]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i dr. de l'Església; sant Felip, pare de santa Eugènia.

14. ■ Diumenge vinent, Exaltació de la Santa Creu (lit. hores: 4a setm.) [Nm 21,4b-9 (o bé: Fl 2,6-11) / SI 77 / Jo 3, 13-17]. Sant Crescenci, noi mr., fill de sant Eutimi; santa Ròsula, mr.

Diumenge XXIII de durant l'any (C)

COMENTARI

«Ningú no pot ser
deixeble meu
si no renuncia
a tot el que té»

Quan volem iniciar qualsevol treball important (sigui el que sigui) el primer que fem és veure si tenim possibilitats de tirar-lo endavant. Altrament ja no gastem energies per començar allò que no podrem acabar. Jesús, avui a l'evangeli ens adverteix de la dificultat de ser deixeble seu amb totes les conseqüències; és a dir si el volem seguir de veritat. Jesús diu clarament: *Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes i fins i tot que la pròpia vida no pot ser deixeble meu.* Jesús, per tant, ha de ser absolutament el més important en la nostra vida; ni els familiars més propers poden ser un obstacle per seguir-lo amb tot el nostre cor. Però a més hi ha dues altres exigències: *Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu.* Es tracta de seguir Jesús fins i tot en el sofriment, portant les creus de cada dia, disposats fins a donar la vida per ell, si cal. I després encara concreta més: *Ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té.* Jesús, doncs, ens demana que ell sigui el més important en la nostra vida, molt més que el nostre diner, la nostra família, la nostra comoditat... Per això ha posat l'exemple del qui vol construir una casa. Ser deixeble de Jesús és molt exigent. Cal pensar si tenim la voluntat i les forces de seguir el Senyor, però en la certesa que seguir Jesús és molt més important, molt més «ric», omple molt més que qualsevol renúncia que puguem fer. Això és el que ens revela el Senyor tal com diu la primera lectura: *Qui hauria conegut mai que desitjàveu si vos mateix no haguéssiu donat la saviesa... així els homes han après a conèixer què és del vostre grat.* I també per això Pau pot demanar a Filèmon que rebi el seu esclau Onèsim que s'havia escapat, *com un germà estimat; rep-lo com em rebries a mi mateix.* No li havia de ser fàcil. Aquestes renúncies, aquestes actituds són les que ens demana ser veritables deixebles de Crist. És deixar-ho tot per tenir el Tot. Encara que de vegades ens costi.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 9,13-18)

Quin home pot conèixer què desitja Déu? Qui pot descobrir la voluntat del Senyor? Perquè els raonaments dels mortals són insegurs, són incertes les nostres previsions: el cos que es descompon afeixuga l'ànima, aquesta cabana de terra és una càrrega per a l'esperit, capaç de meditar. Si amb prou feines ens afigurem les coses de la terra, si ens costa descobrir allò mateix que tenim entre mans, qui haurà estat capaç de trobar un rastre de les coses del cel? Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si vos mateix no haguéssiu donat la saviesa, si no haguéssiu enviat de les altures el vostre Esperit Sant? Així s'han redreçat els camins dels habitants de la terra, els homes han après a conèixer què és del vostre grat, i la saviesa els salva.

► Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols / dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam.» / Mil anys als vostres ulls / són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'assec. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

► Lectura de la carta de sant Pau a Filèmon (Flm 9b-10.12-17)

Estimat: Jo, Pau, ambaixador de Crist i pres per causa d'ell, recorro a tu intercedint a favor del meu fill Onèsim, jo que l'he engendrat en la fe estant a la presó. Ara te'l retorn com si t'enviés el fruit de les meves entranyes. Jo hauria volgut retenir-lo al meu costat perquè em servís en lloc teu mentre seré a la presó per causa de l'evangeli, però no he volgut fer res sense el teu consentiment: no m'hauria agradat obligar-te a fer un favor com aquest, si tu no el feies de bon grat. Qui sap si, providencialment, Onèsim se separà un moment de tu perquè ara el recobris per sempre, i no com esclau, sinó molt més que això: com un germà estimat. Ho és moltíssim per a mi, però més encara ho ha de ser per a tu, tant humanament com en el Senyor. Per tant, si em comptes entre els qui tenim part en uns mateixos béns, rep-lo com em rebries a mi mateix.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 14,25-33)

En aquell temps, Jesús anava amb molta gent. Ell es girà i els digué: «Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes, i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu. Suposem que algú de vosaltres vol construir una torre. ¿No us asseureu primer a calcular-ne les despeses per veure si teniu recursos per acabar-la? Perquè, si després de posar els fonaments, no podíeu acabar l'obra, tots els qui ho veurien començarien a burlar-se'n i dirien: "Aquest home havia començat a construir, però no pot acabar." Si un rei vol anar a combatre amb un altre, ¿no s'asseura primer a deliberar si amb deu mil homes podrà fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veia que no pot, quan l'altre encara és lluny li enviarà delegats a negociar la pau. Així també ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té.»

► Lectura del llibre de la Sabiduría (Sab 9,13-18)

¿Qué hombre conocerá el designio de dios?, o ¿quién se imaginará lo que el Señor quiere?

Los pensamientos de los mortales son frágiles e inseguros nuestros razonamientos, porque el cuerpo mortal oprime el alma y esta tienda terrena abruma la mente pensativa.

Si apenas vislumbramos lo que hay sobre la tierra y con fatiga descubrimos lo que está a nuestro alcance, ¿quién rastreará lo que está en el cielo?, ¿quién conocerá tus designios, si tú no le das sabiduría y le envías tu santo espíritu desde lo alto? Así se enderezaron las sendas de los terrestres, los hombres aprendieron lo que te agrada y se salvaron por la sabiduría».

► Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán». / Mil años en tu presencia son un ayer que pasó; / una vela nocturna. R.

Si tú los retiras / son como un sueño, / como hierba que se renueva / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enséñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a Filemón (Flm 9b-10.12-17)

Querido hermano:

Yo, Pablo, anciano, y ahora prisionero por Cristo Jesús, te recomiendo a Onésimo, mi hijo, a quien engendré en la prisión.

Te lo envío como a hijo. Me hubiera gustado retenerlo junto a mí, para que me sirviera en nombre tuyo en esta prisión que sufro por el Evangelio; pero no he querido retenerlo sin contar contigo: así me harás este favor, no a la fuerza, sino con toda libertad. Quizá se apartó de ti por breve tiempo para que lo recobres ahora para siempre; y no como esclavo, sino como algo mejor que un esclavo, como un hermano querido, que si lo es mucho para mí, cuánto más para ti, humanamente y en el Señor.

Si me consideras compañero tuyo, recíbelo a él como a mí.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 14,25-33)

En aquel tiempo, mucha gente acompañaba a Jesús; él se volvió y les dijo: «Si alguno viene a mí y no pospone a su padre y a su madre, a su mujer y a sus hijos, a sus hermanos y a sus hermanas e incluso a sí mismo, no puede ser discípulo mío. Quien no carga con su cruz y viene en pos de mí, no puede ser discípulo mío. Así, ¿quién de vosotros, si quiere construir una torre, no se sienta primero a calcular los gastos, a ver si tiene para terminarla? No sea que, si echa los cimientos y no puede acabarla, se pongan a burlarse de él los que miran, diciendo: "Este hombre empezó a construir y no pudo acabar". ¿O qué rey, si va a dar la batalla a otro rey, no se sienta primero a deliberar si con diez mil hombres podrá salir al paso del que lo ataca con veinte mil? Y si no, cuando el otro está todavía lejos, envía legados para pedir condiciones de paz. Así pues, todo aquel de entre vosotros que no renuncia a todos sus bienes no puede ser discípulo mío».